

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ **Αρ. Φύλλου 484**

20 Μαΐου 1998

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Οι προηγούμενες γνωστοποιήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 4β του Ν. 703/77, όπως ισχύει, των συγκεντρώσεων των εταιρειών: 1) Frisland (Frilo Domo) Cooperatie B.A., 2) Zuivelcooperatie Coberco U.A., 3) Cooperative Zuivelindustrie Twee Provincien B.A., και 4) Cooperative Zuivelindustrie «DE Zuid - Oost - Hoek» B.A. 1

Η αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων της Εταιρείας με την επωνυμία «ΒΙΟΛΕΞ - BIC Α.Β.Ε.Ε.» κατά των Εταιρειών με την επωνυμία «DURACELL BATTERIES LIMITED» και «DURACELL S.p.A.». 2

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ 110/1998 (1)

Οι προηγούμενες γνωστοποιήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 4β του Ν. 703/77, όπως ισχύει, των συγκεντρώσεων των εταιρειών: 1) Frisland (Frilo Domo) Cooperatie B.A., 2) Zuivelcooperatie Coberco U.A., 3) Cooperative Zuivelindustrie Twee Provincien B.A., και 4) Cooperative Zuivelindustrie «DE Zuid - Oost - Hoek» B.A.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΣΕ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε στην αίθουσα 611 του Υπουργείου Ανάπτυξης (Γ. Γ. Εμπορίου) την 12η Ιανουαρίου 1998, ημέρα Δευτέρα και ώρα 10.30 π.μ. με την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος: Σταύρος Αργυρόπουλος.

Μέλη: Βλάσιος Ασημακόπουλος,

Μιχαήλ Φράγκος, κωλυόμενου του τακτικού Νικ. Σακελλαρόπουλου,

Χαρίλαος Χάρακας,

Κων/νος Ηλιόπουλος,

Λεωνίδας Νικολούζος,

Ιωάννης Κατσουλάκος.

Γραμματέας: Ελένη Βασιλειάδου, κωλυομένης της τακτικής Αλεξάνδρας - Μαρίας Ταραμπίκου.

Τα λοιπά τακτικά και αναπληρωματικά μέλη, καίτοι προσκληθέντα, δεν προσήλθαν λόγω κωλύματος.

Θέμα της συνεδριάσεως ήταν οι προηγούμενες γνωστοποιήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 4β του Ν. 703/77, όπως ισχύει, των συγκεντρώσεων των εταιριών: 1) Friesland (Frilo Domo) Cooperatie B.A., 2) Zuivelcooperatie Coberco U.A., 3) Cooperative Zuivelindustrie Twee Provincien B.A. και 4) Cooperative Zuivelindustrie «De Zuid- Oost-Hoek» B.A.

Στη συνεδρίαση παρέστησαν οι κλητευθείσες εταιρίες δια των πληρεξουσίων δικηγόρων τους Ιωαν. Βαρότσου και Παναγ. Καπλανίδη - Σωτηρόπουλου.

Στην αρχή της συζητήσεως το λόγο έλαβε η Γενική εισηγήτρια της Γραμματείας, η οποία ανέπτυξε τη γραπτή εισήγηση της Υπηρεσίας και πρότεινε να μην απαγορευθούν οι υπό κρίση συγκεντρώσεις.

Κατόπιν, το λόγο έλαβαν οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των ανωτέρω εταιριών, οι οποίοι ανέπτυξαν τις απόψεις τους, απάντησαν σε ερωτήσεις που τους υπέβαλαν ο Πρόεδρος και τα Μέλη της Επιτροπής και ζήτησαν την έγκριση των συγκεντρώσεων.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού συνήλθε σε Διάσκεψη την 10η Φεβρουαρίου 1998, ημέρα Τρίτη και ώρα 12.30 μ.μ. στην αίθουσα 611 του Υπουργείου Ανάπτυξης (Γ.Γ. Εμπορίου), κατά την οποία, αφού έλαβε υπ' όψη της τα στοιχεία του φακέλου την Εισήγηση της Γραμματείας, τις απόψεις που διετύπωσαν, εγγράφως και προφορικώς, τα ενδιαφερόμενα μέρη κατά την συζήτηση της υποθέσεως και το υπόμνημα που υποβλήθηκε, σκέφθηκε ως εξής:

Ι. Στις 13.11.1997 οι κάτωθι τέσσερις ολλανδικοί συνεταιρισμοί, ήτοι 1) Friesland (Frico Domo) Cooperatie B.A με έδρα το Leeuwarden Ολλανδίας (Peter Stuyvesantweg 1, P.O. Box 1666, 8901 BZ Leeuwarden, The Netherlands), στο εξής Friesland, 2) Zuivelcooperatie Coberco U.A με έδρα το Zutphen Ολλανδίας (Piet Heinstraat 11, P.O. Box 91, 7200 AB Zutphen, The Netherlands), στο εξής Coberco, 3) Cooperatieve Twee Provincien B.A, με έδρα το Workum (Spoordijk 21, P.O. Box 2, 87100 AA Workum, The Netherlands), στο εξής Twee Provincien, και 4) Cooperatieve Zuivelindustrie «De Zuid-Oost-Hoek» B.A. με έδρα το Oosterwolde Ολλανδίας (Nanningaweg 20, P.O. Box 12, 8430 AA Oosterwolde, The Netherlands) στο εξής Z.O.H, υπέβαλαν στη Γραμματεία της Επιτροπής Ανταγωνισμού Σχέδιο Συμβάσεως Συγχωνεύσεως μεταξύ τους σύμφωνα με το ολλανδικό δίκαιο, το οποίο μάλι-

στα την επομένη (14.11.1997) υπεγράφη από τους νόμιμους εκπροσώπους τους και επί τη βάσει του οποίου προβλέπεται ότι οι συγχωνευόμενοι συνεταιρισμοί θα εξαφανισθούν ως αυτόνομα νομικά πρόσωπα και στην θέση τους θα δημιουργηθεί ένας καινούργιος συνεταιρισμός υπό την επωνυμία Zuivelcooperatie de Zeven Provincien U.A με έδρα το Meppel Ολλανδίας (στο εξής ZZP).

Σύμφωνα με την ως άνω Σύμβαση της 14.11.1997 προεβλέφθη ότι η συγχώνευση θα ολοκληρωνόνταν σε περισσότερα του ενός στάδια, έως τις 27.12.1997. Ειδικότερα θα προηγείτο η έγκριση της συγχωνεύσεως από τις Γενικές Συνελεύσεις των μελών των συγχωνευομένων συνεταιρισμών μέχρι τις 17.12.1997 και θα ακολουθούσε στις 27.12.1997 η υπογραφή της συμβολαιογραφικής πράξεως της συγχωνεύσεως, πράγμα το οποίο έγινε.

Ο συνεταιρισμός Friesland παράγει και εμπορεύεται γαλακτοκομικά προϊόντα, τα οποία πωλεί και στην Ελλάδα μέσω της ελληνικής θυγατρικής της εταιρίας υπό την επωνυμία «Φρήσλαντ Ελλάς ΑΕΒΕ, Ανώνυμη Εμπορική και Βιομηχανική Εταιρία γάλακτος, γαλακτομικών προϊόντων και παιδικών τροφών». Ο συνεταιρισμός Coberco παράγει και εμπορεύεται γαλακτομικά προϊόντα και χυμούς φρούτων, τα οποία πωλεί και στην Ελλάδα είτε απ'ευθείας είτε μέσω ανεξαρτήτων εμπόρων-διανομέων. Ο συνεταιρισμός Z.O.H παράγει και εμπορεύεται γαλακτομικά προϊόντα, τα οποία εξάγουν στην Ελλάδα ανεξάρτητοι ολλανδοί έμποροι. Τέλος ο συνεταιρισμός Twee Provincien παράγει και εμπορεύεται ομοίως γαλακτομικά προϊόντα, τα οποία όμως δεν εξάγονται στην Ελλάδα.

II. Σύμφωνα με το άρθρο 4 παραγρ. 2, Ν. 703/77, όπως ισχύει σήμερα, συγκέντρωση πραγματοποιείται: α) όταν συγχωνεύονται με κάθε τρόπο δύο ή περισσότερες προηγουμένως ανεξάρτητες επιχειρήσεις, β) όταν ένα ή περισσότερα πρόσωπα που ελέγχουν ήδη μία τουλάχιστον επιχείρηση, ή μία ή περισσότερες επιχειρήσεις, αποκτούν άμεσα ή έμμεσα τον έλεγχο του συνόλου ή τμημάτων μιάς ή περισσοτέρων άλλων επιχειρήσεων.

Η συγχώνευση των τεσσάρων συνεταιρισμών σε ένα συνεταιρισμό, η οποία στην συγκεκριμένη περίπτωση συντελέσθη κατά το ολλανδικό δίκαιο, αποτελεί συγκέντρωση υπό την έννοια του άρθρου 4, παρ.2, εδαφ.α Ν. 703/77 και επομένως υπόκειται στις σχετικές με τις συγκεντρώσεις ρυθμίσεις του νόμου αυτού.

III. Σύμφωνα με το άρθρο 32 Ν. 703/77, όπως ισχύει σήμερα, ο νόμος αυτός εφαρμόζεται σε όλους τους περιορισμούς του ανταγωνισμού που επενεργούν ή μπορούν να επενεργήσουν στη χώρα, έστω και αν αυτοί οφείλονται σε συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ επιχειρήσεων ή συγκεντρώσεις επιχειρήσεων που πραγματοποιούνται έξω από αυτή. Το αυτό ισχύει, σύμφωνα με την ίδια διάταξη και για την καταχρηστική εκμετάλευση δεσπόζουσας θέσεως ή την κατάχρηση σχέσεως οικονομικής εξαρτήσεως.

Η συγκεντρωση μεταξύ των συγχωνευομένων ολλανδικών συνεταιρισμών πραγματοποιείται μεν εκτός Ελλάδος, πλην όμως έχει ή μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού στην ελληνική αγορά των γαλακτομικών προϊόντων, αφού τα προϊόντα των τριών από αυτούς, ήτοι τα προϊόντα των Friesland, Coberco, Z.O.H, πωλούνται στην Ελλάδα, ο ένας μάλιστα από τους τρεις αυτούς, ο Friesland, έχει ιδρύσει και θυγατρική εταιρία στην Ελλάδα, μέσω της οποίας διακινεί στην χώρα τα προϊόντα του αυτά. Κατά συνέπειαν η συγκέντρωση αυτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογή του Ν. 703/77.

IV. Σύμφωνα με το άρθρο 4β, παραγρ. 1 του Ν. 703/77, όπως η διατάξη αυτή ισχύει σήμερα, κάθε συγκέντρωση επιχειρήσεων πρέπει να γνωστοποιείται στην Επιτροπή Ανταγωνισμού μέσα σε δέκα (10) εργάσιμες ημέρες από την σύναψη της συμφωνίας ή την δημοσίευση της προσφοράς ή ανταλλαγής ή την απόκτηση συμμετοχής, που εξασφαλίζει τον έλεγχο της επιχειρήσεως, όταν:

α) το μερίδιο αγοράς των προϊόντων ή υπηρεσιών που αφορά η συγκέντρωση, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 4στ, αντιπροσωπεύει στην εθνική αγορά ή σε ένα σημαντικό σε συνάρτηση με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων ή των υπηρεσιών τμήμα της, τουλάχιστον 25% του συνολικού κύκλου εργασιών που πραγματοποιείται με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που θεωρούνται ομοειδή από τον καταναλωτή λόγω των ιδιοτήτων, της τιμής τους και της χρήσης για την οποία προορίζονται ή

β) ο συνολικός κύκλος εργασιών όλων των επιχειρήσεων που συμμετέχουν στην συγκέντρωση, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4στ, ανέρχεται τουλάχιστον στο σε δραχμές ισόποσο των πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) Ευρωπαϊκών Λογιστικών Μονάδων (ECU) και δύο τουλάχιστον από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις πραγματοποιούν κάθε μία χωριστά στην εθνική αγορά συνολικό κύκλο εργασιών άνω του σε δραχμές ισόποσου των πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) Ευρωπαϊκών Λογιστικών Μονάδων (ECU).

Οι παράγραφοι εξ άλλου 2,3 και 4 του αυτού άρθρου 4β ορίζουν ότι η προθεσμία των δέκα (10) ημέρων αρχίζει από την επέλευση της πρώτης από τις πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ότι ως προς τους υπόχρεους προς γνωστοποίηση εφαρμόζεται η παράγραφος 2 του άρθρου 4α, δηλ. όταν η συγκέντρωση αποτελεί αντικείμενο συμφωνίας, κάθε μία από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις υποχρεούται να γνωστοποιήσει την συμφωνία, ενώ στις υπόλοιπες περιπτώσεις οι επιχειρήσεις ή ομάδες προσώπων ή επιχειρήσεων που αποκτούν έλεγχο στο σύνολο ή σε τμήματα μίας ή περισσοτέρων επιχειρήσεων και ότι τέλος σε περίπτωση υπαίτιας παραβάσεως της υποχρεώσεως προς γνωστοποίηση η ΕΑ επιβάλλει πρόστιμο ύψους μέχρι 7% του συνολικού κύκλου εργασιών των συμμετεχουσών επιχειρήσεων.

Και οι τέσσερις συμμετέχοντες στη συγκέντρωση συνεταιρισμοί γνωστοποίησαν, ως όφειλαν, στην ΕΑ την από 14.11.1997 συμφωνία τους στις 13.11.1997, δηλ. εντός της υπό του νόμου προβλεπομένης προθεσμίας. Είχαν δε πράγματι υποχρέωση γνωστοποιήσεως σύμφωνα με το άρθρο 4β, διότι πληρούται οπωσδήποτε το ένα τουλάχιστον από τα δύο εναλλακτικά κριτήρια του νόμου, ήτοι το κριτήριο του κύκλου εργασιών. Συγκεκριμένα ο παγκόσμιος κύκλος εργασιών των τεσσάρων συγχωνευομένων συνεταιρισμών Friesland, Coberco, Z.O.H και Twee Provincien για το έτος 1996 ανήλθε σε ECU 2.084.898.018, 1.753.209.697, 253.504.645 και 269.899.525 αντιστοίχως και επομένως ο συνολικός παγκόσμιος κύκλος εργασιών αυτών ανήλθε σε ECU 4.361.511.877, ήτοι υπερέβη κατά πολύ το όριο των ECU 50.000.000 που θέτει ο νόμος. Εξ άλλου δύο από τους συγχωνευόμενους συνεταιρισμούς, ο Friesland και ο Coberco, είχαν κύκλο εργασιών για το 1996 στην ελληνική αγορά ECU 135.496.810 και 14.689.054 αντιστοίχως, ήτοι ο καθένας τους υπερέβη κατά πολύ το όριο των

5.000.000 ECU, το οποίο επίσης θέτει (σωρευτικώς) ο νόμος.

V. Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 4γ. παραγρ.1 Ν. 703/77 όπως η διάταξη αυτή ισχύει σήμερα, με απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού απαγορεύεται κάθε συγκέντρωση επιχειρήσεων, που υπόκειται σε προηγούμενη γνωστοποίηση και η οποία μπορεί να περιορίσει σημαντικά τον ανταγωνισμό στην εθνική αγορά ή σε ένα σημαντικό σε συνάρτηση με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων ή υπηρεσιών τμήμα της και ιδίως με την δημιουργία ή ενίσχυση δεσπόζουσας θέσης.

Εξάλλου κατά την διάταξη του άρθρου 4γ, παραγρ. 2, για την εκτίμηση της δυνατότητας μιας συγκεντρώσεως να περιορίσει σημαντικά τον ανταγωνισμό υπό την έννοια της παραγρ. 1 του αυτού άρθρου λαμβάνονται υπ'όψη ιδιαίτερα η διάρθρωση όλων των σχετικών αγορών, ο πραγματικός ή δυνητικός ανταγωνισμός εκ μέρους επιχειρήσεων εντός ή εκτός Ελλάδος, η ύπαρξη νομικών ή πραγματικών εμποδίων εισόδου στην αγορά, η θέση των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων στην αγορά και η χρηματοδοτική και οικονομική δυναμή τους, οι δυνατότητες επιλογής των προμηθευτών και των χρηστών από τις επιχειρήσεις και από άλλες ανταγωνιστικές ή δυνητικά ανταγωνιστικές επιχειρήσεις, η πρόσβασή τους στις πηγές εφοδιασμού ή στις αγορές διάθεσης των προϊόντων, η εξέλιξη της προσφοράς και της ζητήσεως των οικείων αγαθών και υπηρεσιών, τα συμφέροντα των ενδιαμέσων και τελικών καταναλωτών και η συμβολή στην εξέλιξη της τεχνικής και οικονομικής προόδου. υπό τον όρο ότι η εξέλιξη αυτή είναι προς το συμφέρον των καταναλωτών και δεν αποτελεί εμπόδιο για τον ανταγωνισμό.

Τέλος το άρθρο 4δ (όπως αυτό ισχύει σήμερα) ορίζει ότι η Επιτροπή Ανταγωνισμού εξετάζει την συγκέντρωση μόλις υποβληθεί η σχετική προηγούμενη γνωστοποίηση (παρ. 1), και αν διαπιστώσει ότι η γνωστοποιηθείσα συγκέντρωση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4β παρ. 1 εισάγεται μέσα σε ένα μήνα από την ημερομηνία γνωστοποιήσεως στην Επιτροπή Ανταγωνισμού (παρ.3). Αν η Επιτροπή Ανταγωνισμού διαπιστώσει ότι η γνωστοποιηθείσα συγκέντρωση, μετά τυχόν τροποποιήσεις που επέφεραν οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις, δεν μπορεί να περιορίσει σημαντικά τον ανταγωνισμό, εκδίδει σχετική απόφαση μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από την εισαγωγή της υποθέσεως σε αυτή (παρ.4), ενώ αν διαπιστώσει ότι μπορεί να περιορίσει σημαντικά τον ανταγωνισμό, εκδίδει μέσα στην αυτή προθεσμία απόφαση, με την οποία απαγορεύει την πραγματοποίηση της συγκεντρώσεως (παρ.6).

Στην προκειμένη περίπτωση διαπιστώθηκαν τα εξής:

1. Η σχετική αγορά των προϊόντων περιλαμβάνει το σύνολο των προϊόντων που θεωρούνται από τον καταναλωτή εναλλάξιμα ή δυνάμενα να υποκατασταθούν μεταξύ τους λόγω των χαρακτηριστικών τους, των τιμών τους και της σκοπούμενης χρήσης τους. Σχετική αγορά, στην οποία δραστηριοποιούνται οι συγχωνευόμενοι συνεταιρισμοί είναι από πλευράς προϊόντος τα γαλακτομικά προϊόντα και από γεωγραφικής πλευράς το σύνολο της ελληνικής επικράτειας. Τα γαλακτομικά προϊόντα υποδιαιρούνται σε πέντε σχετικές αγορές, ήτοι τα τυροκομικά προϊόντα, το τυρόγαλα, το γάλα, τα γαλακτομικά προϊόντα μακράς διαρκείας (κρέμα γάλακτος) και τις παιδικές τροφές.

Τα τυροκομικά προϊόντα με την σειρά τους διακρίνονται, ανάλογα με την προέλευση του γάλακτος (αιγοπρόβειο ή αγελαδινό) σε τρείς επιμέρους σχετικές αγορές, αυτήν των μαλακών τυριών και τυριών τυρογάλακτος (λευκά τυριά), όπως λ.χ. φέτα, ανθότυρο, μηζύθρα, μανούρι κ.λ.π., αυτήν των ημίσκληρων τυριών (κυρίως κίτρινα τυριά), όπως λ.χ. κασέρι, edam, gouda, κ.λ.π. και των σκλήρων τυριών (κυρίως κίτρινα τυριά), όπως λ.χ. κεφαλογραβιέρα, γραβιέρα κ.λ.π. Οι τρείς κατηγορίες αυτές τυριών είναι εν μέρει μόνον εναλλάξιμες μεταξύ τους. Στο σύνολο της αγοράς τυριών στην Ελλάδα οι συνεταιρισμοί Friesland, Coberco και Z.O.H (ο συνεταιρισμός Twee Provincien δεν δραστηριοποιείται) είχαν κατά τα έτη 1995 και 1996 από κοινού ένα μερίδιο αγοράς γύρω στο 11%. Στην ειδικότερη αγορά των ημίσκληρων τυριών το μερίδιο αγοράς τους ανερχόνταν περίπου σε 20%.

Στην ελληνική αγορά του τυρόγαλου ή ορού γάλακτος (whey) οι συνεταιρισμοί Friesland, Coberco και Z.O.H (ο συνεταιρισμός Twee Provincien δεν δραστηριοποιείται) είχαν κατά τα έτη 1995 και 1996 από κοινού ένα μερίδιο αγοράς γύρω στο 2,3%.

Η αγορά του γάλακτος χωρίζεται σε πέντε τουλάχιστον επιμέρους αγορές, το λευκό φρέσκο παστεριωμένο (πλήρες, ημιαποβουτυρωμένο και αποβουτυρωμένο), το συμπεπυκνωμένο εβαπορέ, το συμπεπυκνωμένο ζαχαρούχο, το σοκολατούχο παστεριωμένο και το μακράς διαρκείας (U.T.H) λευκό και σοκολατούχο. Αν το γάλα υψηλής παστεριώσεως (λευκό), το οποίο πρόσφατα κυκλοφόρησε στην αγορά ως νέο προϊόν, θεωρηθεί ως διαφορετικό προϊόν από το φρέσκο (λευκό) παστεριωμένο, τότε υπάρχει και έκτη σχετική αγορά στο γάλα. Τα μερίδια αγοράς που καταλαμβάνουν οι συγχωνευόμενοι συνεταιρισμοί στις επί μέρους αγορές του γάλακτος είναι τα εξής: στο φρέσκο παστεριωμένο 0%, στο συμπεπυκνωμένο εβαπορέ 57% (δραστηριοποιείται μόνον ο συνεταιρισμός Friesland), στο συμπεπυκνωμένο ζαχαρούχο 22% (δραστηριοποιείται μόνον ο συνεταιρισμός Friesland) και στην συνολική αγορά σοκολατούχου γάλακτος (παστεριωμένου και μακράς διαρκείας U.T.H) 6,8% (δραστηριοποιείται μόνον ο συνεταιρισμός Friesland).

Στην αγορά των γαλακτοκομικών προϊόντων μακράς διάρκειας ο συνεταιρισμός Friesland δραστηριοποιείται στην παραγωγή κρέμας γάλακτος, στην αγορά της οποίας κατέχει ενα μερίδιο αγοράς 1,6%.

Στη αγορά των παιδικών τροφών ο συνεταιρισμός Friesland δραστηριοποιείται στην παραγωγή βρεφικού γάλακτος σε σκόνη, παιδικών κρεμών με γάλα σε σκόνη και κακαούχου ροφήματος σε σκόνη (Hemo), τα δε αντίστοιχα μερίδια αγοράς του είναι 8%, 21,5% και 28%.

Συμπερασματικά μόνον στις δύο πρώτες αγορές, ήτοι των τυροκομικών και του τυρόγαλου δραστηριοποιούνται οι τρείς από τους τέσσερις συγχωνευόμενους συνεταιρισμούς (Friesland, Coberco και Z.O.H), οι οποίοι μαζί έχουν ένα μερίδιο αγοράς της τάξεως του 11% (ή 20% στα ημίσκληρα τυριά) και 2,3% αντίστοιχα, τα οποία δεν δημιουργούν σημαντικό πρόβλημα στον ανταγωνισμό, αφού στις αγορές αυτές δραστηριοποιούνται πολλές ισχυρές ανταγωνιστικές επιχειρήσεις, ιδίως ελληνικές όπως λ.χ. ΔΩΔΩΝΗ, ΜΕΒΓΑΛ, Υιοί Δ. ΚΟΛΙΟΥ, ΦΑΓΕ κ.α. οι οποίες είναι παραγωγοί, ιδίως λευκών τυριών, κασεριού και σκληρών τυριών. Εξ άλλου στον κλάδο αυτόν πραγματοποιούνται σημαντικές εισαγωγές, ιδίως σε κίτρινα τυριά, ημίσκληρα και σκληρά από πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Στις τρείς άλλες αγορές (γάλα, γαλακτοκομικά προϊόντα μακράς διάρκειας και παιδικές τροφές) δραστηριοποιείται μία μόνο από τις συγχωνευόμενες επιχειρήσεις, ο συνεταιρισμός Friesland. Κατά συνέπειαν η συγκέντρωση δεν επηρεάζει καθόλου τα μερίδια αγοράς, τα οποία παραμένουν αμετάβλητα. Εν πάση περιπτώση τα μερίδια αυτά δεν είναι υψηλά, με εξαίρεση την επί μέρους αγορά του συμπεπυκνωμένου εβαπορέ, στην οποία ο συνεταιρισμός Friesland κατέχει μερίδιο 57%. Αν όμως ληφθεί υπ'όψη η έστω μερική υποκατάσταση που υπάρχει μεταξύ του συμπεπυκνωμένου εβαπορέ και του λευκού φρέσκου παστεριωμένου γάλακτος ή του γάλακτος μακράς διάρκειας, τότε το ποσοστό αυτό κατέρχεται αρκετά. Εν πάση περιπτώση και στις τρείς προαναφερθείσες αγορές (γάλα, γαλακτοκομικά προϊόντα μακράς διάρκειας και παιδικές τροφές) επικρατεί ισχυρός πραγματικός ανταγωνισμός. Στις αγορές του συμπεπυκνωμένου εβαπορέ, του ζαχαρούχου και του σοκολατούχου μακράς διάρκειας βασικός ανταγωνιστής του συνεταιρισμού Friesland είναι η NESTLE, η οποία έχει μερίδια αγοράς της τάξεως περίπου του 26%, 60% και 39,5% αντίστοιχα. Στο συμπεπυκνωμένο εβαπορέ σημαντικό μερίδιο κατέχουν και τα λεγόμενα προϊόντα private label, δηλ. προϊόντα χωρίς επώνυμη φίρμα, τα οποία εισάγονται στην Ελλάδα με το εμπορικό σήμα της αλυσίδας Υπεραγοράς που τα πωλεί στον τελικό καταναλωτή και συνήθως διατίθενται σε χαμηλότερη τιμή από τα λεγόμενα επώνυμα. Στο σοκολατούχο μακράς διαρκείας το μεγαλύτερο μερίδιο αγοράς κατέχει η ελληνική εταιρία ΦΑΓΕ με 48% περίπου. Η τελευταία αυτή εταιρία κατέχει και το υψηλότερο μερίδιο αγοράς (50%) και στην αγορά της κρέμας γαλάκτος (γαλακτοκομικά προϊόντα μακράς διάρκειας).

Στις παιδικές τροφές οι κυριότεροι ανταγωνιστές του συνεταιρισμού Friesland είναι οι ακόλουθοι: στο βρεφικό γάλα σε σκόνη η NUMIL, η NESTLE και η BEBELACμε μερίδια αγοράς αντίστοιχα 60%, 13,4% και 15% περίπου και στις παιδικές κρέμες με γάλα σε σκόνη η NUMIL, η NESTLE και ο ΓΙΩΤΗΣ με μερίδια αγοράς αντίστοιχα 53%, 12% και 10%.

2. Εξ άλλου σε όλες τις αγορές, τις οποίες αφορά η κρινόμενη συγκέντρωση, υπάρχει και δυνητικός ανταγωνισμός, αφού για την είσοδο νέων επιχειρήσεων δεν υπάρχουν νομικά ή τεχνικά εμπόδια, η δαπάνη για την απόκτηση τεχνογνωσίας και εξοπλισμού δεν είναι ιδιαίτερα υψηλή και το μεταφορικό κόστος δεν είναι απαγορευτικό. Εξαίρεση αποτελούν εν μέρει οι παιδικές τροφές, ιδίως το βρεφικό γάλα σε σκόνη, όπου αφ'ενός για την θέση σε κυκλοφορία των προϊότων αυτών απαιτείται να πληρούνται ορισμένες νομικές προϋποθέσεις (έγκριση κυκλοφορίας από τον Ε.Ο.Φ, διάθεση μόνον μέσω φαρμακείων, απαγόρευση διαφημίσεως στο ευρύ καταναλωτικό κοινό, αλλά απλώς ενημέρωση μαιευτήρων και παιδιάτρων), ενώ αφ'ετέρου υπάρχουν και ουσιαστικές δυσχέρειες, όπως λ.χ. υψηλή τεχνολογία και επιστημονική έρευνα που απαιτούν διάθεση μεγάλων κεφαλαίων, έτσι ώστε τελικά η είσοδος στην αγορά νέων επιχειρήσεων να είναι δυνατή μόνο σε μεγάλες και εξειδικευμένες επιχειρήσεις. Κατ'ακολουθίαν ο δυνητικός ανταγωνισμός στην αγορά ειδικώς των παιδικών τροφών είναι σημαντικά μειωμένος.

Η χρηματοδοτική και οικονομική δύναμη και των τεσσάρων συγχωνευομένων συνεταιρισμών, ιδιαιτέρως δε των Friesland και Coberco, είναι αρκετά ισχυρή, εξισορροπείται όμως από την εξίσου ισχυρή χρηματοδοτική και οικονομική δύναμη των κυριοτέρων προαναφερθεισών ανταγωνιστικών τους επιχειρήσεων, ελληνικών και ξένων.

Με βάση όλα τα ανωτέρω συνάγεται ότι με την υπό κρίση συγκέντρωση ο πραγματικός ανταγωνισμός δεν θα περιορισθεί, ή εν πάσει περιπτώσει δεν θα περιορισθεί σημαντικά, ενώ ταυτοχρόνως δεν εμποδίζεται ούτε ο δυνητικός ανταγωνισμός.

VI. Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 4ε, παρ. 1 Ν. 703/77, όπως ισχύει σήμερα «Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου απαγορεύεται η πραγματοποίηση της συγκέντρωσης μέχρι της έκδοσης μιάς από τις αποφάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4δ παράγραφοι 2,3,4,5,6 και 7...... Σε περίπτωση παράβασης της απαγόρευσης αυτής η Επιτροπή Ανταγωνισμού επιβάλλει πρόστιμο ύψους μέχρι δεκαπέντε τοις εκατό (15%) του συνολικού κύκλου εργασιών των συμμετεχουσών επιχειρήσεων, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 4στ». Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 4ε, παραγρ. 3 Ν. 703/1997 (όπως ισχύει σήμερα) «Η Επιτροπή Ανταγωνισμού μπορεί, μετά από αίτηση, να επιτρέψει παρέκκλιση από τις υποχρεώσεις, που αναφέρονται στις παραγράφους 1και 2 του παρόντος άρθρου, προκειμένου να αποφευχθούν σοβαρές ζημιές σε βάρος μιάς ή περισσοτέρων επιχειρήσεων τις οποίες αφορά η πράξη συγκέντρωσης, ή σε βάρος τρίτου.....». Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 4ε παραγρ. 4 Ν. 703/1997 (όπως ισχύει σήμερα), «Σε περίπτωση που έχει ήδη πραγματοποιηθεί η συγκέντρωση κατά παράβαση των διατάξεων ή αποφάσεων που απαγορεύουν την πραγματοποίησή της, η Επιτροπή Ανταγωνισμού μπορεί να διατάξει με απόφαση ... τον διαχωρισμό των επιχειρήσεων που συμμετέχουν στην συγκέντρωση ... ή όποια άλλα μέτρα κρίνει πρόσφορα για την άρση του περιορισμού του ανταγωνισμού που απορρέει από την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς την απόφαση αυτή η Επιτροπή Ανταγωνισμού επιβάλλει πρόστιμο ύψους μέχρι δεκαπέντε τοις εκατό (15%) του συνολικού κύκλου εργασιών των επιχειρήσεων που συμμετέχουν στην συγκέντρωση κατά τα ορίζομενα στο άρθρο 4στ και χρηματική ποινή ύψους μέχρι τρία εκατομμύρια (3.000.000) δρχ. για κάθε ημέρα καθυστέρησης συμόρφωσης προς την απόφαση». Σύμφωνα τέλος με την διάταξη του άρθρου 4ε, παραγρ. 6 Ν. 703/1997 (όπως ισχύει σήμερα). «Το κύρος των δικαιοπραξιών, που διενεργούνται κατά παράβαση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, εξαρτάται από την απόφαση που εκδίδεται ...... κατ'εφαρμογή των παραγράφων 4 ή 5 του παρόντος άρθρου ......».

Παρά την απαγόρευση του νόμου οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις πραγματοποίησαν την συγκέντρωση πριν λάβουν την έγκριση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, όπως άλλωστε και οι ίδιες ομολογούν. Εξ άλλου δεν ζήτησαν από την Επιτροπή Ανταγωνισμού έγκριση της συγκεντρώσεως κατά παρέκκλιση, σύμφωνα με την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 4ε, παράγρ. 3. Κατά συνέπειαν πρέπει να επιβληθεί πρόστιμο ύψους 10.000.000 (δέκα εκατομμυρίων) δρχ. στον νέο συνεταιρισμό υπό την επωνυμία Zuivelcooperatie de Zeven Provincien U.A, ο οποίος προέκυψε από την συγχώνευση των τεσσάρων προαναφερθέντων συνεταιρισμών Friesland, Coberco, Z.O.H και Twee Provincien και έχει την έδρα του στο Meppel Ολλανδίας. Οι λόγοι, τους οποίους προβάλλουν οι συγχωνευθέντες συνεταιρισμοί για να δικαιολογήσουν την πραγματοποίηση της συγκεντρώσεως πριν από την άδεια της Επιτροπής Ανταγωνισμού δεν είναι νόμιμοι και απορρίπτονται.

Ειδικότερα:

Οι συγχωνευθέντες συνεταιρισμοί προέβαλαν κατά την ακροαματική διαδικασία και με το από 16.1.1998 υπόμνημά τους την δικαιολογία ότι έπρεπε να προχωρήσουν στην πραγματοποίηση της συγκεντρώσεως για διαφόρους λόγους, ο κυριότερος των οποίων είναι ο πρώτος που αναφέρουν ότι δηλ. απεφάσισαν να πραγματοποιήσουν την συγκέντρωση μέχρι το πέρας της χρήσεως 1997, ήτοι μέχρι 27.12.1997, διότι κατ'αυτόν τον τρόπο και έχοντας θέσει ως βάση ότι η καθαρή αξία για κάθε 100 κιλά γάλακτος για κάθε μέλος είναι η ίδια για κάθε συνεταιρισμό εντός της χρήσεως 1997, θα απέφευγαν τις συμψηφιστικές πληρωμές είτε στα μέλη των συνεταιρισμών είτε στους ίδιους τους συνεταιρισμούς. Υποστηρίζουν δε ότι αν περνούσε η ημερομηνία της 27.12.1997 θα έπρεπε να περιμένουν ένα ολόκληρο έτος για να υλοποιήσουν την συγκέντρωση, καθ'όσον οι συνεταιρισμοί είναι ανομοιογένεις μεταξύ τους (διαφέρουν ως προς τον τρόπο συμμετοχής των μέλων τους σε αυτόν, στην επιχειρησιακή δομή του, στον τρόπο υπολογισμού και διανομής των μερισμάτων στα μέλη του, στην τιμή αγοράς του γάλακτος κ.λ.π). Ο ισχυρισμός αυτός ως διατυπώνεται, ανεξαρτήτως του αν είναι νόμιμος ή όχι, δεν απεδείχθη (οι συγχωνευθέντες συνεταιρισμοί δεν προσκόμισαν κάποιο αποδεικτικό μέσο), εν πάση δε περιπτώσει δεν είναι ούτε λυσιτελής. Οι ανομοιογένειες αυτές δεν εμπόδισαν τους συγχωνευθέντες συνεταιρισμούς να συγχωνευθούν εντός του 1997, έχοντας μάλιστα θέσει ως βάση κοινή καθαρή αξία (τιμή) γάλακτος. Την ίδια ή άλλη κοινή τιμή θα μπορούσαν να θέσουν και για την επόμενη διαχειριστική χρήση. Η αποφυγή συμψηφιστικών πληρωμών εντός του 1997 είναι επιχείρημα λογιστικής φύσεως και σημαίνει βεβαίως διευκόλυνση του λογιστηρίου, δεν αποτελεί όμως άνευ άλλου τινός επαρκή νόμιμο λόγο για την υλοποίηση της συγκεντρώσεως χωρίς άδεια της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Εν πάση περιπτώσει οι συγχωνευθέντες συνεταιρισμοί δεν προσήγαγαν στοιχεία, από τα οποία να συνάγεται ότι οι συμψηφισμοί αυτοί δεν θα ήταν δυνατόν να αποφευχθούν και κατά την χρήση 1998.

Οι υπόλοιποι λόγοι που προβάλλουν συνοψίζονται πρώτον στο ότι η αναβολή εγκρίσεως της συμφωνίας συγχωνεύσεως από τις Γενικές Συνελεύσεις των μελών τους για το 1998 θα μετέτρεπε τις πιθανότητες εγκρίσεως από βέβαιες σε ισχνές, δεύτερον στο ότι θα εδημιουργείτο αβεβαιότητα στους εργαζομένους, στα στελέχη, τους αντιπροσώπους και τους προμηθευτές, τρίτον ότι ειδικώς ως προς τον συνεταιρισμό Friesland οι συμμετοχές σε αυτόν έπρεπε να ανταλλαγούν σε εσωτερικό χρηματιστήριο, πράγμα το οποίο είναι δυνατόν μόνον λίγες φορές το χρόνο, τέταρτον στο ότι, ενώ πωλούν τα προϊόντα τους σε 200 χώρες μόνον σε δύο (Ελλάδα και Γερμανία) έπρεπε να γνωστοποιηθεί η συμφωνία και πέμπτον στο ότι ειδικώς για την Ελλάδα υπέγραψαν μεταξύ τους την από 19.12.1997 συμφωνία, βάσει της οποίας καθ' όλο το διάστημα, κατά το οποίο η Ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού δεν θα έχει λάβει απόφαση επί της γνωστοποιήσεως, οι δραστηριότητες των συμβαλλομένων στην Ελλάδα θα παραμείνουν χωριστές και ανεξάρτητες, ο έλεγχος επί της ΦΡΗΣΛΑΝΤ ΕΛΛΑΣ ΑΕ δεν θα τροποποιηθεί και η εταιρία αυτή δεν θα αναλάβει την εμπορία, αντιπροσωπεία ή άλλη δραστηριότητα αναφορικά με τα προϊόντα των υπολοίπων τριών (πλην Friesland) συνεταιρισμών.

Οι τρείς πρώτοι από τους άνω λόγους, ανεξάρτητα του αν είναι νόμιμοι ή όχι, πρώτον είναι αόριστοι, διότι δεν εξηγούν ποιό ακριβώς θα ήταν το πρόβλημα που θα οδηγούσε σε ολοκληρωτική ματαίωση της συγκεντρώσεως λίγους μήνες αργότερα εντός του 1998. Δεύτερον οι ίδιοι αυτοί λόγοι δεν απεδείχθησαν (οι συγχωνευθέντες συνεταιρισμοί δεν προσεκόμισαν κανένα αποδεικτικό στοιχείο). Τρίτον εν πάση περιπτώσει οι λόγοι αυτοί ουσιαστικά δεν είναι αυτόνομοι, αλλά στηρίζονται στο μη λυσιτελές γεγονός ότι οι συγχωνευθέντες συνεταιρισμοί απεφάσισαν για τον προαναφρθέντα βασικό λόγο (λιγότερος φόρτος εργασίας για το λογιστήριο) να πραγματοποιήσουν την συγκέντρωση οπωσδήποτε μέχρι 27.12.1997. Με βάση αυτό ανεκοίνωσαν την συμφωνία συγχωνεύσεως ως τετελεσμένο γεγονός για τις 27.12.1997, παρ'ότι δεν είχαν λάβει έγκριση από την ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού, κάθε δε νόμιμη διαδικασία μετά την ως άνω ημερομηνία, όπως λ.χ. η διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής Ανταγωνισμού, εθεωρήθη ότι θα εδημιουργούσε τα προαναφερθέντα (και μη αποδειχθέντα) προβλήματα.

Το ότι μόνο για δύο χώρες (Ελλάδα και Γερμανία) υπήρχε υποχρέωση γνωστοποιήσεως της συγκεντρώσεως , δεν είναι νόμιμος λόγος πραγματοποιήσεως της συγκεντρώσεως χωρίς την έγκριση της Ελληνικής Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Τέλος, η ειδική συμφωνία ως προς την ελληνική αγορά, ανεξαρτήτως του κύρους της (έχει συναφθεί προ της ολοκληρώσεως της συγκεντρώσεως μεταξύ των υπό συγχώνευση συνεταιρισμών, οι οποίοι μετά την 27.12.1997 έπαψαν να υπάρχουν ως αυτόνομα νομικά πρόσωπα), δεν εμποδίζει τον νέο συνεταιρισμό να έχει δυνατότητα ελέγχου της θυγατρικής του εταιρίας ΦΡΗΣΛΑΝΤ ΕΛΛΑΣ ΑΕ και επομένως δυνατότητα καθορισμού της πολιτικής της.

Εν πάση περιπτώσει για όλους αυτούς τους λόγους οι συγχωνευθέντες συνεταιρισμοί είχαν την δυνατότητα βάσει του ελληνικού νόμου να ζητήσουν πριν από την συγχώνευση έγκριση της συγκεντρώσεως κατά παρέκκλιση, σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 4ε, παραγρ. 3 Ν. 703/77, πράγμα όμως που δεν έκαναν, παρ'ότι εγνώριζαν το νόμο.

Εξάλλου λόγω του ότι η πραγματοποιηθείσα συγκέντρωση δεν περιορίζει ή εν πάση περιπτώσει δεν περιορίζει σημαντικά τον ανταγωνισμό (υπό την έννοια του άρθρου 4γ Ν. 703/1977) η Επιτροπή δεν διατάσσει τον διαχωρισμό των επιχειρήσεων και επομένως δεν τίθεται θέμα κύρους των δικαιοπραξιών του νέου συνεταιρισμού.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού αποφάσισε ομόφωνα ότι :

1) Η συγκέντρωση μεταξύ των ολλανδικών συνεταιρισμών Friesland (Frilo Domo) Cooperatie B.A., Zuivelcooperatie Coberco U.A., Cooperative Zuivelindustrie Twee Provincien και Cooperative Zuivelindustrie «De Zuid- Oost-Hoek» BA, η οποία συμφωνήθηκε δια της από 14.11.1997 συμβάσεως και εν συνεχεία υλοποιήθηκε δια της δημιουργίας νέου νομικού προσώπου (συνεταιρισμού) υπό την επωνυμία Zuivelcooperatie de Zeven Provincien U.A με έδρα το Meppel Ολλανδίας και η οποία γνωστοποιήθηκε από τις συμμετέχουσες στην συγκέντρωση επιχειρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 4β του Ν. 703/77 στην Επιτροπή Ανταγωνισμού στις 13.11.1997, εγκρίνεται.

2) Στον συνεταιρισμό υπό την επωνυμία Zuivelcooperatie de Zeven Provincien U.A. ο οποίος έχει την έδρα του στο Meppel Ολλανδίας, επιβάλλεται πρόστιμο δρχ. 10.000.000 (δέκα εκατομμυρίων) λόγω παραβάσεως του άρθρου 4ε παρ. 1 Ν. 703/77, όπως ισχύει.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση εκδόθηκε στις 22 Απριλίου 1998.

Ο Πρόεδρος	Η Γραμματέας
ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΕΛΕΝΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

ΑΠΟΦΑΣΗ 111/1998 (2)

Η αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων της Εταιρείας με την επωνυμία «ΒΙΟΛΕΞ - BIC Α.Β.Ε.Ε.» κατά των Εταιρειών με την επωνυμία «DURACELL BATTERIES LIMITED» και «DURACELL S.p.A.».

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΣΕ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε στην αίθουσα 611 του Υπουργείου Ανάπτυξης (Γ. Γ. Εμπορίου) την 10η Μαρτίου 1998, ημέρα Τρίτη και ώρα 13.00 μ.μ. με την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος: Σταύρος Αργυρόπουλος.

Μέλη: Βλάσιος Ασημακόπουλος,

Μιχαήλ Φράγκος, κωλυόμενου του τακτικού Νικ. Παραθύρα,

Χαρίλαος Χάρακας,

Κων/νος Ηλιόπουλος,

Μελίνα Μουζουράκη.

Γραμματέας: Αλεξάνδρα - Μαρία Ταραμπίκου.

Τα λοιπά τακτικά και αναπληρωματικά μέλη, καίτοι προσκληθέντα, δεν προσήλθαν λόγω κωλύματος.

Θέμα της συνεδριάσεως ήταν η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων της εταιρίας με την επωνυμία ΒΙΟΛΕΞ-BIC Α.Β.Ε.Ε. κατά των εταιριών με την επωνυμία DURACELL BATTERIES LIMITED και DURACELL S.p.A. Η ακροαματική διαδικασία είχε αρχικά ορισθεί για τις 6.3.1998, οπότε και ανεβλήθη ύστερα από αίτημα του κ. Νικ. Δεσύπρη πληρεξούσιου δικηγόρου των εταιριών DURACELL BATTERIES LIMITED και DURACELL S.p.A για προσωπικούς λόγους.

Στη συνεδρίαση παρέστησαν: 1) για την εταιρία ΒΙΟΛΕΞ-BIC Α.Β.Ε.Ε. ο πληρεξούσιος δικηγόρος κ. Γεώργιος Καρύδης και 2) για τις εταιρίες DURACELL BATTERIES LIMITED και DURACELL S.p.A. ο πληρεξούσιος δικηγόρος τους κ. Νικόλαος Δεσύπρης. Επίσης παρέστη ως μάρτυρας ο κ. Χαράλαμπος Χατζηδάκης, οικονομικός Δ/ντής της εταιρίας ΒΙΟΛΕΞ.

Στην αρχή της συζητήσεως το λόγο έλαβε η Γενική εισηγήτρια της Γραμματείας, η οποία ανέπτυξε τη γραπτή εισήγηση της Υπηρεσίας και πρότεινε την απόρριψη της υπό κρίση αίτησης ασφαλιστικών μέτρων.

Κατόπιν, πρώτος το λόγο έλαβε ο πληρεξούσιος δικηγόρος της καταγγέλουσας εταιρίας ο οποίος ανέπτυξε τις απόψεις του, απάντησε σε ερωτήσεις που του υπέβαλαν ο Πρόεδρος και τα Μέλη της Επιτροπής και ζήτησε την αποδοχή της αίτησης, στη συνέχεια το λόγο έλαβε ο πληρεξούσιος δικηγόρος των καταγγελλόμενων εταιριών ο οποίος ανέπτυξε τις απόψεις του, απάντησε σε ερωτήσεις που του υπέβαλαν ο Πρόεδρος και τα Μέλη της Επιτροπής και ζήτησε την απόρριψη της εν λόγω αιτήσεως.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού συνήλθε σε Διάσκεψη την 1η Απριλίου 1998, ημέρα Τετάρτη και ώρα 13.30 μ.μ. στην αίθουσα 611 του Υπουργείου Ανάπτυξης (Γ.Γ. Εμπορίου), κατά την οποία, αφού έλαβε υπ' όψη της τα στοιχεία του φακέλου την Εισήγηση της Γραμματείας, τις απόψεις που διετύπωσαν, εγγράφως και προφορικώς, τα μέρη κατά την συζήτηση της υποθέσεως καθώς και τα υπομνήματα που υπεβλήθησαν, σκέφθηκε ως εξής:

Ι. Η εταιρία ΒΙΟΛΕΞ Α.Ε. με την από 19-12-1997 και με αριθμ. καταθ.96/20-1-1998 αίτησή της προς την Επιτροπή, που απευθύνεται κατά των εταιριών DURACELL BATTERIES LIMITED και DURACELL S.P.A. ζητεί, με βάση το άρθρο 9 παρ.4 του Ν.703/1977, την λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατ'αυτών επικαλούμενη πιθανή παράβαση από τις εν λόγω εταιρίες των άρθρων 1 παρ.1 και 2 περ. γ' και 2α του ίδιου νόμου, ώστε να υποχρεωθούν κυρίως στη συνέχιση μαζί της συμβατικού τους δεσμού με την παράδοση της δοθείσας προς αυτές παραγγελίας 8.000.000 μπαταριών και την συνέχιση εκτέλεσης των διδόμενων παραγγελιών στο μέλλον.

ΙΙ. Ο Ν. 703/77 (ΦΕΚ Α΄ 278) «Περί Ελέγχου Μονοπωλίων και Ολιγοπωλίων και Προστασίας του Ελεύθερου Ανταγωνισμού» όπως ισχύει, αναφορικά με την εσωτερική αγορά, ορίζει στο άρθρο 1 παρ.1 ότι «Απαγορεύονται πάσαι αι συμφωνίαι μεταξύ επιχειρήσεων, πάσαι αι αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και οιασδήποτε μορφής εναρμονισμένη πρακτική επιχειρήσεων, αι οποίαι έχουν ως αντικείμενον ή αποτέλεσμα την παρακώλυσιν, τον περιορισμόν ή την νόθευσιν του ανταγωνισμού, ιδία δε αι συνιστάμεναι είς : α)... β)... γ)... δ) την κατά τρόπον δυσχεραίνονται την λειτουργίαν του ανταγωνισμού εφαρμογήν εν των εμπόριω ανίσων όρων δι' ισοδυνάμους παροχάς, ιδία δε την αδικαιολόγητον άρνησιν πωλήσεως, αγοράς ή άλλης συναλλαγής, ε)...»

Στο άρθρο 2 ότι : «Απαγορεύεται η υπό μίας ή περισσοτέρων επιχειρήσεων καταχρηστική εκμετάλλευσις της δεσποζούσης θέσεως αυτών επί του συνόλου ή μέρους της αγοράς της χώρας. Η καταχρηστική αύτη εκμετάλλευσις δύναται να συνίσταται ιδία : α)... β)... γ) εις την εφαρμογήν ανίσων όρων δι' ισοδυνάμους παροχάς, ιδία εις την αδικαιολόγητον άρνησιν πωλήσεων, αγορών ή άλλων συναλλαγών, κατά τρόπο ώστε επιχειρήσεις τινές να τίθενται εις μειονεκτικήν εν τω ανταγωνισμώ θέσιν, δ)...».

Στο άρθρο 2α ότι: «Απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση, από μια ή περισσότερες επιχειρήσεις, της σχέσης οικονομικής εξάρτησης, στην οποία βρίσκεται προς αυτές μια επιχείρηση, η οποία κατέχει θέση πελάτη ή προμηθευτή τους, ακόμη και ως προς ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών, και δεν διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση. Η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης δύναται να συνίσταται ιδία στην επιβολή αυθαίρετων όρων συναλλαγής στην εφαρμογή διακριτικής μεταχείρισης, ή στην αιφνίδια και αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων».

Από τις παραπάνω διατάξεις και σε σχέση με το ζήτημα, αν η άρνηση πώλησης είναι ή όχι απαγορευτέα στα πλαίσια εφαρμογής αυτών, προκύπτουν τα ακόλουθα ως προς τις προϋποθέσεις που απαιτείται εκτός των άλλων να συντρέχουν, για την υπαγωγή αυτής σε κάθε μια από τις εν λόγω διατάξεις κατά περίπτωση: α)Στην απαγόρευση του άρθρου 1 παρ. 1, η άρνηση πώλησης θα πρέπει να αποτελεί περιεχόμενο κάποιας μορφής συμπράξεων ομοειδών επιχειρήσεων, με συμφωνία, απόφαση ή εναρμονισμένη πρακτική, που να έχει ως αντικείμενο ή αποτέλεσμα, την παρακώλυση, τον περιορισμό ή την νόθευση του ανταγωνισμού, β) Στην απαγόρευση του άρθρου 2, η αρνούμενη την πώληση επιχείρηση, θα πρέπει αα΄) να κατέχει δεσπόζουσα θέση στο σύνολο ή μέρος

της σχετικής αγοράς της χώρας, με την έννοια, ότι έχει ένα σημαντικό ποσοστό σ' αυτήν, που της επιτρέπει να αναπτύσσει ανεξάρτητη συμπεριφορά, χωρίς να λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψιν της τους ανταγωνιστές και τους πελάτες της και που της παρέχει έτσι την πραγματική δυνατότητα, να εμποδίζει μονομερώς τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό, με την επιβολή όρων που κατ' ανάγκη δεν αντιστοιχούν σ' αυτούς, που θα επικρατούσαν στη σχετική αγορά σε συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού, ββ') να προβαίνει σε καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης της, στο σύνολο ή μέρος της αγοράς της χώρας, δηλαδή να κάνει χρήση των πιο πάνω δυνατοτήτων, που της παρέχει η εν λόγω θέση, με τη χρησιμοποίηση μέσων ή πρακτικών, που αποκλίνουν απ' αυτές του ομαλού ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων, που δραστηριοποιούνται στη σχετική αγορά, μεταβάλλοντας έτσι με την εν λόγω δραστηριότητά της, τους κανόνες ομαλής λειτουργίας της, με τελικό αποτέλεσμα ή να θέτει εκποδών, ή να περιορίζει σημαντικά την ικανότητα των επιχειρήσεων αυτών να αντεπεξέλθουν στους κανόνες του ειρημένου ανταγωνισμού, και γ) Για την υπαγωγή στην απαγόρευση του άρθρου 2α με την έννοια της αιφνίδιας και αδικαιολόγητης διακοπής μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων, θα πρέπει : αα') να υπάρχει σχέση οικονομικής εξάρτησης μιας επιχείρησης από άλλη ή άλλες επιχειρήσεις, από τις οποίες προμηθεύεται ή τις οποίες προμηθεύει ακόμη και με ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών, ββ') η επιχείρηση αυτή να μη διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση, με την έννοια, ότι δεν προσφέρονται καθόλου τέτοιες λύσεις, ή οι προσφερόμενες συνδέονται με σοβαρά μειονεκτήματα, δηλαδή δεν μπορεί να προμηθεύεται τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες από άλλη πηγή ή να προμηθεύει τα προϊόντα της σε άλλες επιχειρήσεις, ή αν μπορεί, όχι με τους ίδιους, αλλά με δυσμενέστερους όρους, που θα έχουν ως αποτέλεσμα την περιέλευση της εξαρτώμενης επιχείρησης σε δυσμενή έναντι των ανταγωνιστών της θέση, αφού μειώνεται έτσι σημαντικά η ικανότητά της να αντεπεξέλθει στον ελεύθερο ανταγωνισμό, πράγμα το οποίο μπορεί να την οδηγήσει ακόμη και σε αδυναμία να συνεχίσει τη λειτουργία της, και γγ') η επιχείρηση, από την οποία εξαρτώνται οι άλλες να προβαίνει σε καταχρηστική εκμετάλλευση της εν λόγω εξάρτησης, δηλαδή να εκμεταλλεύεται την ισχύ, που της δίνει η αδυναμία της εξαρτώμενης ή των εξαρτώμενων επιχειρήσεων, να διαθέτουν άλλη ισοδύναμη εναλλακτική λύση, σύμφωνα με τα πιο πάνω, με μέσα και πρακτικές, όπως στο εν λόγω άρθρο ενδεικτικά αναφέρονται, που έχουν ως τελικό αποτέλεσμα να βλάψουν την ανταγωνιστικότητα των τελευταίων, όπως εκτίθεται στην προηγούμενη με στοιχεία ββ' υποπερίπτωση.

Εξάλλου στη διάταξη του άρθρου 9 παρ.4 του ιδίου νόμου ορίζεται, ότι: «Η Επιτροπή Ανταγωνισμού είναι αποκλειστικά αρμόδια να λάβει ασφαλιστικά μέτρα αυτεπάγγελτα, κατόπιν αίτησης αυτού που έχει υποβάλλει καταγγελία, κατά το άρθρο 24 του παρόντος, ή κατόπιν αίτησης του Υπουργείου Εμπορίου, όταν πιθανολογείται παράβαση των άρθρων 1, 2 και 2α του παρόντος και συντρέχει επείγουσα περίπτωση προς αποτροπή άμεσα επικείμενου κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης στον αιτούντα ή στο δημόσιο συμφέρον. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού μπορεί να απειλήσει μέχρι ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές για κάθε ημέρα μη συμμόρφωσης προς την απόφασή της και να θεωρήσει αυτή καταπεσούσα, όταν με απόφασή της βεβαιώνεται η μη συμμόρφωση».

Από τη διάταξη αυτή σε συνδυασμό με τις προηγούμενες προκύπτει ότι για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων από την Επιτροπή κατ'εφαρμογή αυτών, απαιτείται να συντρέχουν σωρευτικώς τόσο μία τουλάχιστον από τις προδιαληφθείσες κατά περίπτωση προϋποθέσεις παράβασης των άρθρ. 1 παρ.1, 2 και 2α, όσο και επείγουσα περίπτωση προς αποτροπή άμεσα επικείμενου κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης στην αιτούσα τα μέτρα επιχείρηση (ή στο δημόσιο συμφέρον επί αιτήσεως του Υπουργού Εμπορίου).

III. Από όλα τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, τις δηλώσεις και τις εξηγήσεις των πληρεξουσίων της αιτούσης και των καθών η αίτηση εταιριών, τα εκατέρωθεν προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, μεταξύ των οποίων και ένορκες βεβαιώσεις μαρτύρων ενώπιον συμβολαιογράφου και γενικά από όλη την ενώπιον της Επιτροπής διεξαχθείσα διαδικασία, πιθανολογήθηκαν τα εξής:

Η αιτούσα εταιρία ΒΙΟΛΕΞ Α.Ε. παράγει με δική της τεχνογνωσία το σύνολο σχεδόν των ξυριστικών λεπίδων με το διακριτικό σήμα «BIC», καθώς και άλλα προϊόντα με το ίδιο σήμα, όπως στυλούς, αναπτήρες κ.λ.π., τα οποία διαθέτει στην Ελληνική αγορά, αλλά και διεθνώς με την συνεργασία του ομίλου των εταιριών «BIC». Το μερίδιο της στην Ελληνική αγορά, κατά δήλωση της, ανέρχεται σε 48% έχει ευρύ κύκλο εργασιών και οργανωμένο δίκτυο διανομής των προϊόντων της.

Από τις καθών η αίτηση εταιρίες, η μεν πρώτη DURACELL BATTERIES LIMITED εδρεύει στο Δυτ. Σάσσεξ της Μεγ. Βρεττανίας, η δε δεύτερη DURACELL S.p.A. στο Μιλάνο Ιταλίας. Αμφότερες αποτελούν μέλη του ομίλου της αμερικανικής εταιρείας DURACELL INTERNATIONAL INC, που έχει έδρα στο CONNECTICCUT των ΗΠΑ. Ο όμιλος των εταιριών αυτών που έχουν ίδια κάθε μία νομική προσωπικότητα και ανεξάρτητη επιχειρηματική δράση, κατασκευάζει διάφορους τύπους μπαταριών, αλκαλικών και μη, με το σήμα DURACELL, DAIMON κ.λ.π., που προορίζονται κατά κύριο λόγο για χρήση από το ευρύ καταναλωτικό κοινό, και τις οποίες κάθε μία διαθέτει στην διεθνή αγορά με κατά τόπους αποκλειστικούς διανομείς.

Στην Ελληνική αγορά, η διανομή των μπαταριών αυτών γινόταν από την εταιρία DAIMON HELLAS Α.Ε. με έδρα τις Αχαρνές Αττικής, με σχετική σύμβαση μεταξύ αυτής και της πρώτης των καθών DURACELL BATTERIES LIMITED, που υπεγράφη την 7-1-1988 και έληξε κοινή συναινέσει την 31.12.1991. Κατά την τριετή διάρκεια της εν λόγω σύμβασης, η διανομέας DAIMON HELLAS, ανάθεσε έναντι αμοιβής 10% στην αιτούσα, με σχετική σύμβαση που υπεγράφη την 29-2-1988, την διάθεση στην Ελληνική αγορά των πιο πάνω προϊόντων, λόγω του οργανωμένου δικτύου διανομής του διέθετε αυτή.

Η αιτούσα, ενόψει και του γεγονότος ότι είχε προβεί δια του στελέχους της Αντ. Καψάσκη σε εξαγορά των μετοχών της DAIMON HELLAS, ορίσθηκε για πρώτη φορά ως νέος αποκλειστικός διανομέας των προϊόντων DURACELL στην Ελλάδα, με σχετική σύμβαση που υπεγράφη μεταξύ αυτής και της DURACELL S.p.A. Ιταλίας (δεύτερη των καθών) την 12-4-1993 με αναδρομική ισχύ από 1-1-1992 και με ημερομηνία λήξεως την 1-1-1995. Τέλος, όμοια σύμβαση μεταξύ των ιδίων συμβαλλομένων, υπεγράφη την 12-4-1995 με έναρξη ισχύος την 1-1-1995 και ημερομηνία λήξεως 1-1-1998.

Μεταξύ των όρων της ανωτέρω σύμβασης, ήταν η μη αναζήτηση από τον διανομέα (αιτούσα) πωλητών και η μη ί-

δρυση υποκαταστημάτων του εκτός της Ελληνικής Επικράτειας (4.2), η συμμετοχή της DURACELL S.p.A. συμφωνηθείσες διαφημιστικές δαπάνες κατά 50% (4.7), η αυτόματη λήξη της σύμβασης την 1-1-1998, εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσουν σε ενιαύσιες παρατάσεις αυτής, η δυνατότητα καταγγελίας των παρατάσεων από οποιονδήποτε των συμβαλλομένων αναιτίως, με κοινοποίηση προς τον άλλο σχετικού εγγράφου έξη (6) μήνες πριν από το τέλος κάθε ημερολογιακού έτους (8.1), καθώς και η δυνατότητα καταγγελίας από την DURACELL, της σύμβασης με έγγραφη ειδοποίηση προς τον διανομέα, με ισχύ 60 ημερών για έναν από του αναφερόμενους σ'αυτή λόγους, όπως η μη επίτευξη των συμφωνηθέντων στόχων πωλήσεων κ.λ.π. (8.2, 8.3, 8.4).

Τον Ιούνιο του 1997 η DURACELL S.p.A. με την από 4-6-1997 επιστολή του αντιπροέδρου των Νομικών Υπηρεσιών της, ειδοποίησε την αιτούσα, ότι δεν προτίθεται να ανανεώσει την ανωτέρω μεταξύ τους σύμβαση, όταν αυτή λήξη αυτομάτως στο τέλος του έτους, πράγμα το οποίο είχε ήδη από τον προηγούμενο μήνα δηλωθεί προς αυτή προφορικά, και ότι επιθυμούσα να έχει ομαλή μετάβαση σε ένα νέο διανομέα πρότεινε στην αιτούσα, προκειμένου να έχει κίνητρο για την προώθηση του προϊόντος μέχρι τη λήξη της σύμβασης, να προσφέρει σε αυτή προϊόντα σε σημαντικά μειωμένες τιμές και ίσως ένα σταθερό ποσοστό επί των πωλήσεων άλλου διανομέα, αν ορισθεί τέτοιος, πριν τη λήξη. Εξειδίκευση της πρότασης αυτής από την DURACELL,έγινε με νεότερο έγγραφό της από 10-6-1997 προς την αιτούσα (πρότεινε έκπτωση 20% στην τιμή τιμολόγησης, προμήθεια 3%επί των πωλήσεων του τυχόν νέου διανομέα, ανάληψη τυχόν αποθέματος σε τιμή κόστους στη λήξη της σύμβασης), σε απάντησή της από 5-6-1997 επιστολής της, με την οποία ζητούσε λεπτομέρειες της ανωτέρω προσφοράς της DURACELL, χωρίς όμως να διαφωνήσει στη δήλωσή της για μη ανανέωση της μεταξύ τους σύμβασης, αλλ'αντιθέτως μάλλον να συμφωνεί αφού επιλέξει, ανέφερε..... «Παρακαλώ στείλτε μας λεπτομέρειες της προσφοράς σας το δυνατόν συντομότερα, ώστε να επιτύχουμε μία αμοιβαία ικανοποιητική μετάβαση». Από τη θέση της αυτή η αιτούσα υπαναχώρησε με την από 17-6-1997 επιστολή του νομικού της συμβούλου προς την πρώτη των καθών DURACELL BATTERIES LIMITED με έδρα το Δυτ. Σάσσεξ της Μεγ. Βρετανίας, και τον Ιούλιο του ιδίου έτους, έστειλε στην δεύτερη των καθών με FAX, με το από 16-7-1997 έγγραφο, με το οποίο ζητούσε να την προμηθεύσει συνολικά 8.000.000 μπαταρίες Duracell τύπων Μ.Ν. 1300, Μ.Ν. 1400, Μ.Ν. 1500 και Μ.Ν. 2400.

Η προμηθεύτρια εταιρία λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι οι πωλήσεις της αιτούσας σε μπαταρίες ανήλθαν κατά τα έτη 1992, 1993, 1994, 1995 και 1996 σε 3,692, 3,298, 3,645, 3,643 και 4,215 εκατομμύρια μπαταρίες αντίστοιχα, ενώ τους επτά πρώτους μήνες του 1997 σε 1.836.000, δηλ. σε μη ικανοποιητικά επίπεδα και εκτιμώντας με βάση τα στοιχεία αυτά, ότι οι πωλήσεις της καθ' όλο το έτος 1997 δεν θα ξεπερνούσαν στη πιο αισιόδοξη περίπτωση τα 5,2 εκατ. τεμάχια, δέχτηκε να εκτελέσει εν μέρει την παραγγελία αυτή, με παράδοση μόνο 1,4 εκατ. μπαταριών, μέχρι να συμπληρωθεί η εν λόγω ποσότητα, συμπεριλαμβανομένων των 1,8 εκατ. μπαταριών που επωλήθησαν από τον Ιανουάριο έως τον Αύγουστο του 1997 και των 2,00 εκατ. μπαταριών που είχε ως απόθεμα.

Τέλος, στη σχετική αγορά μπαταριών για ιδιωτική κατανάλωση, αλκαλικών και μη, που από άποψη γεωγραφική είναι η Ελληνική Επικράτεια, η δεύτερη των καθών (Duracell S.p.A.), κατέχει πολύ μικρό μερίδιο (3,5%, 4.9% και 4,1% για τα έτη 1997, 1996 και 1995 αντίστοιχα). Στην ίδια αγορά, δραστηριοποιούνται πολλές ανταγωνιστικές επιχειρήσεις, διάφορους τύπους όμοιας ποιότητας προϊόντων του ιδίου κλάδου (Ucar, Toshiba, Energizer, Phillips power life, Sunlight) δηλαδή προϊόντα που καλύπτουν τις ίδιες για τον καταναλωτή ανάγκες, και οι οποίες θεωρούνται κατά την έννοια του νόμου ισοδύναμες εναλλακτικές πηγές εφοδιασμού για τις επιχειρήσεις όπως η αιτούσα, που ενδιαφέρονται να προμηθευτούν τα συγκεκριμένα προϊόντα για μεταπώληση.

Εξ όλων των ανωτέρω συνάγεται, κατά πιθανολόγηση :

1) Ότι η διακοπή της συνεργασίας της δεύτερης των καθών με την αιτούσα, στα πλαίσια του συμβατικού τους δεσμού, αφενός μεν δεν ήταν αποτέλεσμα απόφασης ή συμφωνίας ή εναρμονισμένης πολιτικής, κατά την έννοια του άρθρ.1 παρ.1, αφετέρου δε ούτε αιφνίδια ήταν, αφού έλαβε χώρα προ εξαμήνου, ούτε και αδικαιολόγητη μπορεί να χαρακτηριστεί, αφού οι κατά μέσον όρο ετήσιες πωλήσεις των προϊόντων της προμηθεύτριας από την αιτούσα δεν είχαν την αναμενόμενη από την προμηθεύτρια, αλλά και από τη συνήθη πορεία των συναλλαγών, αυξητική πορεία. Ενδεικτικό τούτου ήταν το γεγονός ότι οι πωλήσεις του πρώτου εξαμήνου του 1997 ανήλθαν μόλις σε 1,8 εκατομμύρια μπαταρίες.

2) Ότι στην Ελληνική αγορά, σε σχέση με τα ειρημένα προϊόντα, η δεύτερη των καθών δεν κατέχει δεσπόζουσα θέση, αλλά ούτε και συντρέχει περίπτωση οικονομικής εξάρτησης της αιτούσης απ'αυτήν, με την έννοια των διαληφθεισών διατάξεων, ούτε κατάχρηση τέτοιας σχέσης από τη διακοπή της μεταξύ τους συνεργασίας, ώστε να επηρεάζονται οι συνθήκες του υγιούς ανταγωνισμού στην εν λόγω αγορά και

3) Ότι δεν συντρέχει επείγουσα περίπτωση προς αποτροπή άμεσα επικειμένου κινδύνου να επέλθει ανεπανόρθωτη βλάβη στην αιτούσα, από την άποψη της περιέλευσης αυτής σε δεινή ανταγωνιστική θέση στη σχετική αγορά, που να διακυβεύει την επιχειρηματική της δραστηριότητα ή και την επιβίωσή της και μάλιστα εξαιτίας του γεγονότος ότι θα παύσει να μεταπωλεί τα προϊόντα, άλλου κατασκευαστή (των καθών) τα οποία ούτως ή άλλως έχουν χαμηλό ποσοστό συμμετοχής στην αγορά αυτή, αλλά και ασήμαντη συμμετοχή στις γενικές πωλήσεις των προϊόντων της αιτούσης.

Κατά συνέπεια, η υπό κρίση αίτηση, με την οποία επιδιώκεται από την αιτούσα η λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά των καθών αυτή εταιριών, για το λόγο ότι η προδιαληφθείσα συμπεριφορά αυτών θεμελιώνει παραβίαση των διατάξεων των άρθρων 1 παρ. 2 και 2α του Ν. 703/77, θα πρέπει να απορριφθεί ως προς μεν την πρώτη των καθών ως παθητικός ανομιμοποίητος, ελλείψει συμβατικού ή οικονομικού τινός δεσμού μεταξύ αυτού και της αιτούσης, ως προς δε τη δεύτερη ως ουσία αβάσιμος.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 19-12-1997 και με αριθ. Καταθ. 96/20-1-1998, αίτηση της εταιρίας ΒΙΟΛΕΞ Α.Ε. κατά των εταιριών DURACELL BATTERIES LIMITED και DURACELL S.p.A.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση εκδόθηκε στις 22 Απριλίου 1998.

Ο Πρόεδρος	Η Γραμματέας
ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ-ΜΑΡΙΑ ΤΑΡΑΜΠΙΚΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ